

List učenika Srednje škole Donji Miholjac

SREDNJOŠKOLAC

Godina III. / Donji Miholjac / srpanj 2020.

BROJ 3

Impressum

Srednjoškolac

Godina III.

Broj 3

Donji Miholjac, srpanj 2020.

Osnivač:

Srednja škola Donji Miholjac
Vukovarska 84
31540 Donji Miholjac

Telefon: 031/630-970

E-mail: ured@ss-donji-miholjac.skole.hr

Sadržaj:

Izgradnja nove školske zgrade i sportske dvorane.....	3
Kroz nastavnu godinu.....	11
Osobe oko nas.....	21
Kolumnе.....	32
Anketa: Kako provodim slobodno vrijeme.....	33
Kriminalistička priča: Tijelo u bazenu.....	34
Literarni kutak	38
Smijeh iz školskih klupa.....	40

IZGRADNJA NOVE ŠKOLSKE ZGRADE I SPORTSKE DVORANE

Odluka o izgradnji

Nakon dvanaest godina donesena je odluka o izgradnji nove školske zgrade i sportske dvorane Srednje škole Donji Miholjac. Hvala učenicima i djelatnicima za sav trud koji ulažu u svoj rad i rezultate koje postižu jer su oni, uz loše uvjete, jedan od glavnih argumenta kojima se branila ideja gradnje škole.

Mirta Grozdanić Falamić

O početku izgradnje

Gradnja školske zgrade i sportske dvorane uspješno je počela i organizacijskih poslova sve je više. Prošli tjedan izmještene su školske pčele na sigurno, a danas je izmještena poljoprivredna mehanizacija izvan školskog okruženja. Unatoč obvezama u nastavi na daljinu, nastavnici poljoprivrednog aktiva svakodnevno s ravnateljem i pedagoginjom vrše pripremne radnje i potrebne preinake.

Mirta Grozdanić Falamić

Posjet premijera RH gradilištu

Dana 12. lipnja premijer RH Andrij Plenković je u pratnji ministrici Vesne Bedeković, župana Ivana Anušića, gradonačelnika Gorana Aladića, dogradonačelnika Tomislava Brusača i ostalih dužnosnika posjetio gradilište nove školske zgrade i sportske dvorane Srednje škole Donji Miholjac. Izvođač radova upoznao je premijera s kapitalnom investicijom. Premijer je kratko porazgovarao s okupljenim djelatnicima Škole o državnoj maturi, virtualnoj nastavi te predstojećim upisima u srednju školu te ih upitao za mišljenje i dojmove. Također je istaknuo da je zadovoljan radovima na novoj zgradi te da se nada da će se njome ukloniti teškoće s kojima su se nastavnici i učenici do sada nosili. Gradonačelnik je istaknuo visoke uspjehe Škole dok je ravnatelj zahvalio na dosadašnjem ulaganju Vlade u opremanje škola. Djelatnici i ravnatelj premijeru i dužnosnicima poklonili su poklon paket proizvoda učeničke zadruge.

Mirta Grozdanić Falamić

Srednjoškolac, srpanj 2020.

Dolazak ministricе MZO-a i potpisivanje sporazuma o financiranju izgradnje

Dana 30. lipnja 2020. godine ispisana je povijest srednjoškolskog obrazovanja u Donjem Miholjcu. Potpisani je dugoočekivani sporazum izgradnje Srednje škole Donji Miholjac i sportske dvorane između ministricе MZO-a Blaženke Divjak, župana OBŽ-a Ivana Anušića i gradonačelnika Donjeg Miholjca Gorana Aladića.

Ravnatelj Nenad Perić i okupljeni djelatnici škole nisu skrivali oduševljenje i ponos za sva do sada postignuta postignuća i rezultate koji su školi jamstvo kvalitetnog rada i truda. Ministrica je nesumnjivo najveća podrška projektu izgradnje školske zgrade i sportske dvorane i uvijek će u našoj školi biti posebna i draga gošća. Svojim zalaganjem i vjerom u našu školu zadužila je obrazovni sustav u našem gradu za stvaranje budućih generacija na ponos cijele regije i šire. Ministrica je na kraju službenog posjeta porazgovarala s djelatnicima, upoznala se sa školskim postignućima i projektima te se posebno informirala o radu učeničke zadruge.

Hvala svim prijateljima i suradnicima na iskazanoj potpori i što su svojim dolaskom uveličali ovaj poseban trenutak za našu školu.

Mirta Grozdanić Falamić

Srednjoškolac, srpanj 2020.

Srednjoškolac, srpanj 2020.

KROZ NASTAVNU GODINU...

Privodi se kraju ova neobična nastavna godina

U mjesecu ožujku život svih nas potpuno se promijenio. Zbog koronavirusa postali smo zatočenici vlastitih domova. Svi ćemo ovu školsku godinu vjerojatno pamtitи do kraja života jer je drukčija od svih dosad. U istom je mjesecu, ožujku, započeo novi oblik nastave – nastava na daljinu. Našli smo se u neočekivanoj i prilično neobičnoj situaciji.

Kroz ovaj oblik nastave, koristeći razne informacijsko-komunikacijske alate, i učenici i nastavnici razvili su svoje digitalne vještine – vjerujem da je svatko od nas naučio i nešto novo. Većina učenika naše škole snašla se jako dobro u online nastavi, samo je pojedine učenike trebalo dodatno poticati na rad.

Nastavna se godina upravo privodi kraju. Iako smo se uhodali u ovakav način održavanja nastave, nadajmo se da će se nastava u idućoj školskoj godini odvijati u redovitom obliku, u školi i školskim učionicama.

Ivana Azenić

Pregled događanja kroz nastavnu godinu

17. 9. 2019. putopisac Matej Perkov održao je zanimljivo i poučno predavanje pod nazivom „**Hrvatsku volim putujući**“.

18. 9. 2019. nekoliko je učenika 2. i 4. razreda opće gimnazije posjetilo **LABUS sajam na FERIT-u**, uz pratnju nastavnice Kristine Veselovac.

19. 9. 2019. poduzetnik Frano održao je, u sklopu projekta „Biti bolji“, predavanje s temom „**Biti menadžer/poduzetnik**“.

20. 9. i 4. 10. 2019. učenici 2. razreda prodavača su u sklopu terenske nastave posjetili **Konzumovo skladište i skladište tvrtke Marinada** u D. Miholjcu, pod vodstvom nastavnice Ivane Pleša.

27. 9. 2019. stigla su priznanja i nagrada – **visokovrijedan projektor** za osvojeno 3. mjesto na prošlogodišnjem natjecanju **Consumer Classroom**.

2. 10. 2019. na satu razrednika učenici 2. razreda komercijalista obradili su temu cjeloživotnog učenja povodom **Tjedna cjeloživotnog učenja**.

3. 10. 2019. učenici 2. razreda komercijalista, pod predmetom Poznavanje robe, sami su izrađivali **kozmetičke proizvode od prirodnih i domaćih sastojaka.**

9. – 11. 10. 2019. u Šibeniku, u Amadria Park resortu, održani su **3. Dani strukovnih nastavnika** na kojemu su, i ove godine, sudjelovali strukovni nastavnici iz naše škole sa područja strojarstva, poljoprivrede i ekonomije: Grgić Drago, Ljubek Jelica i Pleša Ivana.

11. 10. 2019. učenici 2. razreda opće gimnazije za vrijeme izborne nastave Astronomije i Biologije te 4. razreda opće gimnazije pod izbornom nastavom Hrvatskoga jezika obilježili su raznovrsnim aktivnostima
Međunarodni tjedan svemira.

11. – 13. 10. 2019. Mladi inovatori naše škole na 13. međunarodnom sajmu inovacija, gospodarstva i tehničkog stvaralaštva **Inventum 2019.**, osvojili su zlato za svoj sortirer oraha i **Iješnjaka**, srebro za **zarezivač kestena** i broncu za drobilicu oraha. Inovativne strojeve izradili su učenici strojarskih zanimanja pod mentorstvom nastavnika Zdravka Ovžetskog.

18. 10. 2019.
Profesor Drago Grgić je zajedno s učenicima 1.CNC razreda obilježio **tjedan kodiranja**, kroz izradu računalne igre [Clickteam Fusion 2.5.](#)

22. 10. 2019. Naša škola je u sklopu projekta IoT (Internet of things) Hrvatskog Telekoma i Instituta za razvoj i inovativnost mladih (IRIM), a uz podršku Ministarstva znanosti i obrazovanja, dobila sljedeću opremu i materijale za provođenje projekta **Generacija NOW:** Arduino MKR 1000 – kreativni edukacijski set (4 komada), DFRobot – set senzora za Arduino (27 u 1) (3 komada), MiFi – Alcatel Link Zone MW40V (1 komad), SIM kartica – promet 60 GB mjesечно od 01.09.2019. do 01.08.2020. (1 komad). **Voditelj projekta je nastavnik Drago Grgić.**

24. 10. 2019. U akciji „Solidarnost na djelu 2019.“ sudjelovalo je 23 učenika naše škole, a ukupno su prikupili **2 846,90 kuna**.

25. – 27. 10. 2019. **Eko grupa** sudjelovala je u građanskoj inicijativi **Dan i kolektivne sadnje drveća** u Hrvatskoj 25., 26. i 27. listopada 2019. Pomogli su u sadnji drveća u Kolodvorskoj ulici, dvorištu Osnovne škole "August Harambašić" i dvorištu vrtića "Pinokio".

29. 10. 2019. Učenici 3. razreda opće gimnazije i nastavnica Marijana Molnar sudjelovali su u natječaju "Oboji svijet" Forum za slobodu odgoja koji potiče toleranciju, prihvatanje i poštivanje različitosti. Snimili su **video uradak** o slijepoj učenici 1. razreda opće gimnazije Sari Radojčić.

15. – 16. 11. 2019. Srednja škola Donji Miholjac ugostila je desetero učenika i dva nastavnika Srednje strukovne škole Orašje kroz međunarodnu suradnju projekta „**Na obali Drave, na obali Save**“.

18. 11. 2019. Akciji **dobrovoljnog darivanja krvi** pristupio je učenik **Borna Strunje-Lacković** (4. kom) i prvi put darivao krv.

18. – 19. 11. 2019. Nastavnica **Kristina Kaučić** bila je na **seminaru za senior ambasadore** u Bruxellesu.

30. 11. 2019. Povodom prvog dana adventa te **izložbe Alexandra Caldera** učenici prvog, drugog, trećeg i četvrtog razreda gimnazije uz nastavnicu Marijanu Molnar i nastavnika Tomislava Livaju bili su na **stručnom izletu u Zagrebu**.

14. 12. 2019. Eko grupa je imala **radionicu pod nazivom „Ponovo upotrijebi!“** Gost radionice je bila gospođa Greta Korenji koja je učenicima pokazala neke tehnike rada s otpacima kao što su daske, kora drveta, plodovi iz prirode.

18. 12. 2019. Učenicima prvog razreda opće gimnazije nastavnica Marijana Molnar zadala je zadatak u skupinama napraviti **plakat i izlaganje o omiljenom superjunaku**. Također, zadatak je bio i kostimirati se.

18. 12. 2019. Pojedini učenici i nastavnici posjetili su štićenike Doma za stare i nemoćne Majdenič u Donjem Miholjcu. Pripremili su poklone te prigodni program.

19. 12. 2019. dodijeljene su nagrade mladim sportašima za ostvarene vrhunske rezultate tijekom 2019. godine.

Fran Šoš, koji je učenik 3.OG razreda naše škole, bio je među četvero dobitnika ovog priznanja i to za rezultate ostvarene u šahu.

27. 12. Akciji **dobrovoljnog darivanja krvi** pristupila je učenica **Dunja Perasić** (4. OG) i drugi put darivala krv.

3. 1. 2020. Održana je **kolektivna edukacija naših nastavnika u školi**. Sandra Matković nas je upoznala s temom "Kako bolje komunicirati". Kristina Veselovac održala je predavanje na temu "Hirošima - dan poslije".

10. 1. 2020. učenici 1. razreda strojarskih računalnih tehničara prezentirali su svoje **skupne radove na temu "Superjunaci"**. Pomoću zadanih smjernica učenici su svoje radove prezentirali u obliku plakata s raznim informacijama i slikama odabranih superjunaka.

16. 1. 2020. U Srednjoj školi Donji Miholjac održano je **školsko natjecanje u disciplini Agro i Cvjećarstvo** za državna natjecanja učenika strukovnih škola - Worldskills Croatia. Na natjecanju su sudjelovali učenici 4. razreda poljoprivrednih tehničara i 3. razreda cvjećara. Najuspješnije su bile **Petra Birovljević** u disciplini Agro i **Ivana Žigmundić** u disciplini Cvjećarstvo koje su se plasirale na međužupanijsko natjecanje.

17. 1. 2020. Naša je škola bila domaćih županijskog školskog natjecanja u stolnom tenisu u konkurenciji djevojaka i mladića. Ženska ekipa našeg "Sokola" u sastavu Ema Čmelak, Lucija Falamić i Lea Lacković je drugu godinu zaredom u konkurenciji sedam prijavljenih ekipa osvojila 1. mjesto i plasman na državnu završnicu.

23. 1. 2019. Akciji **dobrovoljnog darivanja krvi** pristupilo je dvoje učenika, a oboje je prvi put darivalo krv:
Stjepan Sklizević (4. komercijalist) i
Julija Adamović (4. komercijalist).

31. 1. Na školskom **WorldSkills natjecanju** za komercijaliste nastupio je **Luka Cvetković** pod mentorstvom nastavnice Ivane Pleša. S gotovo 85% ostvarenih bodova Luka je ostvario pravo nastupa na regionalnoj razini.

6. 2. 2020. U velikoj dvorani dvorca Mailath nastavnik **Tomislav Livaja** održao je **promociju svoje prve knjige** pod nazivom **Zapisnice - Tradicijska vizualna kultura Šokaca**. Promocija je bila posjećena, kako od strane učenika i nastavnika, tako i od drugih građana i ljubitelja folklora.

10. – 14. 2. Obilježili smo **Dan sigurnijeg interneta**. Ove je godine Dan sigurnijeg interneta pod sloganom „Zajedno za bolji Internet“. Učenici 2. razreda komercijalista i 1. razreda opće gimnazije izradili su digitalne sadržaje i jedan plakat na ovu temu.

12. 2. 2020. Učenici 2. razreda strojobravaru su **za školske bicikle** osmislili, izradili i postavili **držače**. Cijeli je posao djelo Matije Sudara, Evina Lukača, Nevena Horvata, Davida i Luke Vidakovića i njihovog nastavnika praktične nastave Ivana Kiša.

13. 2. 2020. Učenici i mentorii naše škole sudjelovali su na **međuopćinskoj razini Lidrana**. Učenici Ivan Azenić i Lucija Pavošević ušli su u skupinu najuspješnijih koji će svoje stvaralaštvo predstaviti i na županijskoj smotri LiDraNa. Nikolina Lučić, učenica 1. razreda opće gimnazije, izvela je monolog *Jesam li kriva?* autorice Rujane Jeger, a mentorica je profesorica Marijana Molnar. Ivan Azenić, učenik 2. razreda komercijalista, predstavio se sa kazivanjem poezije *Bicikl* autora Zvonka Špišića, a mentorica je profesorica Silva Vidaković-Romanić. Lucija Pavošević, učenica 3. razreda opće gimnazije, izvela je monolog iz knjige *Slijepa ulica* autorice Jane Frey, a mentorica je profesorica Silva Vidaković-Romanić.

13. – 14. 2. 2020. Učenici naše škole mogli zasladiti **slatkim poklončićima** koje su napravili i prodavali učenici Gastro sekcije, Humanitarne sekcije i sekcije Kreativa Učeničke zadruge „Celestina“, uz pomoć profesorica Kristine Veselovac, Tonke Šapine, Karoline Dasović, Sandre Matković i Goranke Lengyel-Komušanac.

16. – 29. 2. 2020. Dvadeset i jedan učenik naše škole odradio je **stručnu praksu u Portugalu**: sedam učenika 2. razreda računalnih i strojarskih tehničara, dva učenika 2. razreda komercijalista, dva učenika 2. razreda cvjećara, pet učenika 1. razreda CNC operatera i pet učenika 2. razreda CNC operatera, u pratnji nositeljice projekta, nastavnice Kristine Kaučić i pedagoginje Mirte Grozdanić Falamić.

20. 2. 2020. Naša je škola sudjelovala u **natječaju Internet of Things (IoT)** pod nazivom **Generacija NOW**. Prvi projekt nosi naziv **Beba – Arduino**, a zadatak je bio ispitivanje vlažnosti bebine pelene pomoću analognog senzora vlage. Drugi projekt nosi naziv **Kuglana – Arduino**, a zadatak je bio na Arduino spojiti H most (L293D), elektromotor i servomotor. Spajanjem zadanih komponenti potrebno je izraditi igru kuglanja. U njemu su sudjelovali pojedini učenici 1. razreda strojarskih računalnih tehničara sa svojim mentorom, profesorom Dragom Grgićem.

25. 2. 2020. Učenici 1. razreda strojarskih računalnih tehničara povodom **Mjeseca hrvatskoga jezika** izradili su **dva prigodna plakata s pjesmama posvećenima hrvatskome jeziku**, uz pomoć svoje profesorice hrvatskoga jezika Melite Cenbauer Zetaić i školske knjižničarke Ivane Azenić.

3. 3. 2020. U Osijeku je održano **županijsko Natjecanje iz engleskoga jezika**. Naša je škola ove godine imala dva predstavnika: **Stellu Tomac**, učenicu drugog razreda opće gimnazije (mentorica Kristina Kaučić) te **Mateja Adlešića**, učenika 4. razreda opće gimnazije (mentorica Goranka Lengyel-Komušanac). Oboje su postigli odlične rezultate – Matej je osvojio drugo, dok je Stella osvojila treće mjesto.

11. 3. 2020. U Našicama je održano **županijsko Natjecanje školskih sportskih društava srednjih škola u rukometu za mladiće** gdje je bilo nazočno sedam ekipa među kojima je i ekipa Školskog sportskog društva Sokol Donji Miholjac.

12. 3. održana je smotra literarnog, dramskog i novinarskog stvaralaštva LIDRANO Osječko-baranjske županije u Srednjoj školi Isidora Kršnjavog u Našicama. **Naši učenici Lucija Pavošević, učenica 3. razreda opće gimnazije, i Ivan Azenić, učenik 2. razreda komercijalista**, plasirali su se na državnu razinu. Lucija je izvela kao monodramu odlomak iz romana Jane Frey, Slijepa ulica, a Ivan recitirao pjesmu Zvonka Špišića, Bicikl. Mentorica im je bila profesorica Silva Vidaković-Romanić.

12. 3. 2020. U Srednjoj školi Matije Antuna Reljkovića u Slavonskom Brodu, 12. ožujka 2020., održano je izlučno **međuzupanijsko natjecanje učenika srednjih poljoprivrednih škola WorldSkills Croatia**. U disciplini AGRO sudjelovala je i naša učenica **Petra Birovljević** iz 4. razreda poljoprivrednih tehničara s mentorom Mladenom Maroslavcem te se plasirali na državno natjecanje u disciplini Agro.

13. 3. 2020. Srednja škola Donji Miholjac bila je domaćin izlučnog natjecanja WorldSkills Croatia za komercijalne poslove. Školi je po prvi puta pripala čast organizirati natjecanje na ovako visokoj razini na kojem su sudjelovali učenici iz Požege i Zagreba. **Učenik 4.razreda komercijalista, Luka Cvetković** osvojio je prvo mjesto pod mentorstvom razrednice Ivane Pleše te tako ostvario pravo nastupa na državnoj završnici.

16. 3. 2020.
Počinje nastava
na daljinu.

20. 4. 2020. Učenica naše škole Rebecca Mitrović sudjelovala je u online eventu pod nazivom Decameron 2020 - priče iz karantene. Napisala je priču „Rođendan u doba korone“ koja je objavljena na stranici <https://decameron2020price.wordpress.com/>.

3. 5. 2020. Učenica **Lucija Pavošević** pobjednica je **nagradnog natječaja** pod nazivom „Naslov tvog krimića – prema datumu rođenja saznaj naslov svoje kriminalističke priče“. Ovaj je natječaj objavila knjižnica naše škole povodom „Svjetskog dana knjige i autorskih prava“. Lucija je napisala **priču pod nazivom „Tijelo u bazenu“**.

14. 5. 2020. Nakon 12 godina donesena je **odлуka o izgradnji nove školske zgrade i sportske dvorane** Srednje škole Donji Miholjac, na 230 sjednici Vlade RH.

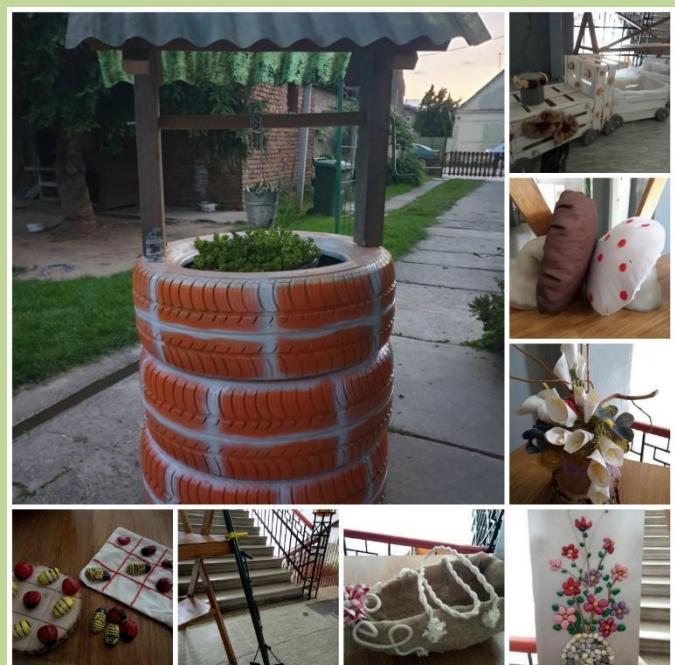

18. – 22. 5. 2020. Traju organizacijski poslovi vezani uz izgradnju nove školske zgrade (izmještene su školske pčele i poljoprivredna mehanizacija) i počinje izgradnja.

29. 5. 2020.
Narodna
knjižnica
grada Donjeg
Miholjca
osmisnila je
nagradni
„Kviz za
srednjoškolce“, u suradnji
s pojedinim
nastavnicima
naše škole.
Pobjednica
kviza je
učenica 4.
razreda opće
gimnazije
Dunja
Perasić.

2. 6. 2020. U sklopu
projekta grada Donjeg
Miholjca "Briga o okolišu za
bolje sutra" jedna od
aktivnosti bila je i
natjecanje u izradi
kreativnih predmeta od
priključenog
otpada. Učenici naše škole
ponovno su bili
jedan od sudionika u
natjecanju u izradi reuse
predmeta. Najviše bodova
osvojila je **Antonija**
Kinjerovac sa svojim radom
Bunar. Antonia će od Grada
dobiti kao nagradu **tablet**.

12. 6. Premijer Andrej
Plenković u pratnji ministrike
Vesne Bedeković, župana
Ivana Anušića, gradonačelnika
Gorana Aladića,
dogradonačelnika Tomislava
Brusača i ostalih dužnosnika
posjetio gradilište nove
školske zgrade i sportske
dvorane Srednje škole Donji
Miholjac.

30. 6. Dolazak ministrike
MZO-a i potpisivanje
sporazuma o financiranju
izgradnje školske zgrade.

OSOBE OKO NAS

PRVO KONSTRUKCIJA, ONDA APSTRAKCIJA

INTERVJU S PROFESOROM LIKOVNE UMJETNOSTI, UMJETNIKOM I AUTOROM KNJIGE O TRADICIJSKOJ VIZUALNOJ KULTURI ŠOKACA „ZAPISNICE“ TOMISLAVOM LIVAJOM

1. Kada Vas je počela zanimati umjetnost?

Prije nego sam naučio čitati i pisati. Prva umjetnost kojom sam se bavio bila je pletenje košara i kose.

2. Što Vas je navelo da upišete umjetničku školu i Akademiju?

Logičan slijed. Iako, htio sam prvo upisati Tehničku školu te postati arhitekt, no tad sam saznao za Umjetničku školu u Osijeku preko svoje nastavnice iz Hrvatskoga jezika te sam upisao grafički dizajn. Tad sam imao ideju da je grafički dizajn nešto drugo; pravljenje virtualne grafike i specijalnih efekata u filmu (što bi opet poslužilo za one, Oskarom nagrađene blockbustere), no tad sam video da grafički dizajn nije baš to iako je sličan. Rad je na računalu za mene agonija pa mi dizajn nije ležao te sam odlučio upisati akademiju. Tad mi je opet došla ideja da upišem arhitekturu ali i psihologiju ili medicinu no i tad sam već bio teški realist. Akademiju sam upisao od prve i nisam pogriješio iako sam kao student puno puta bio ogorčen kako je Akademija funkcionalala jer sam očekivao puno, puno više.

LOVIĆEVI, tempera na papiru, 100x70cm, 2009. – Često imam narudžbe ovakvog tipa – folklorne boje i motivi, ljudi u nošnjama. Volim to raditi.

3. Koja grana umjetnosti Vam je najdraža?

Nema najdraže. Slikanje je umjetnost koju mogu ostaviti bez nadzora i po nekoliko godina i opet će joj se vratiti kao da sam jučer stao. U životu sam imao tri velika vala vizualnog stvaranja. U sedmom razredu osnovne, trećem srednje i na četvrtoj godini faksa. U tim vrhuncima predanosti napravio sam svoja najbolja i najrelevantnija djela.

Pišem o svemu. Može se reći da mislim kroz pisanje. Tom umjetnošću se bavim od drugog osnovne i puno puta mi je pomogla u teškim trenucima kao bijeg i nekako poštujem pisanje više nego druge umjetnosti.

Sviranje i pjevanje su nekako povezani i oni traže najviše pažnje jer bez vježbe i jedno i drugo opada i to opadanje je osjetno. To su ujedno i umjetnosti koje su me najviše prolongirale i s kojima sam najviše profitirao.

4. Gdje pronalazite inspiraciju?

Inspiracija je precijenjena. Radne navike su bitne. Kad se pokrene turbina da se zgotovi nekakav rad nekako proces sam navodi i inspirira. Kad sam bio mlađi, imao sam te salve kemije koju nazivaju inspiracijom no većinom se dogodi da nakon burne eksplozije takvih emocija slijedi i velika tromost. Kada vidim da se iz ničega stvara nešto mojim rukama, to mi je divno. Tren prije to nije postojalo.

5. Možete li opisati neko svoje umjetničko djelo?

Općenito zajedničko mojim djelima je sljedeće: Smatram se starim majstorom. Izmislio sam geslo na akademiji „Prvo konstrukcija, onda apstrakcija“. Kombiniram umjetnički obrt s „visokom umjetnosti“ (što drugi umjetnici baš i ne vole). Mišljenja sam da umjetnik treba moći sve sam napraviti, no nemam ništa protiv pomoćnika i asistenata. Sva moja djela su na neki način inspirirana folklorom i često sadrže ironiju ili sarkazam. Ako ne to, povezana su s magijom ili nekom od mojih knjiga. Smatram se realistom i obožavam titravost i pointilizam. Volim da je djelo svježe i da nije izmučeno s čim nekad imam problema. Iako zagovaram tradicionalno, sklon sam eksperimentu u materijalu. Samo 30% svih svojih djela dovršim. Imam ideju da stvaram u serijama pa često odustajem već kod druge.

6. Najdraže djelo koje ste napravili?

Ne mogu se odlučiti. Možda slika „Tri nene“ (među fotkama) koju sam naslikao kad mi je bilo sedamnaest godina. Tad sam bio oduševljen barokom i tenebrizmom i to svjetlo koje sam postigao na staromajstorski način me je nekad poticalo da u tu sliku buljim i po dvadeset minuta. Osim toga, na toj slici su mi jako drage „đevojke“ iz tog doba. ☺

7. Koji je umjetnik, po Vama, najbolji i zašto?

Nema najboljeg. Svako djelo i svaki umjetnik ima svoju publiku. I superiornost u smislu gledanja boljeg ili lošijeg je pomalo nespretna u umjetnosti. Ima umjetnika koji ne znaju napeti platno pa prodaju slike za tisuće eura, a ima i onih koji su uistinu majstori pa umiru od gladi. A ni to nije mjerilo kvalitete.

TRI NENE, tempera na papiru, 100x70cm 2007., privatno vlasništvo. – Jedna iz serije slika Kavana, prva od diptihia. Ovdje je način slikanja tzv. goblenska shema kojom se prenosi motiv mrežom kako su to radili stari majstori.

8. Imate li uzor? Ako da, koga?

Nemam, ali kad bih imao morao bi svijetliti.

9. Da imate priliku vratiti vrijeme, biste li se ponovno odlučili baviti umjetnošću?

Bih.

10. Što Vas je potaklo da se bavite folklorom?

Još kao dijete sam živio folklor, išao u seosko društvo, bake i djedovi su pjevali, gledao sam Šokice kako voze bicikl u plišanim sukњama i bluzama. To je svakako ostavilo traga. No ozbiljno bavljenje folklorom započelo je tek nakon uličnog sviranja kada sam često gostovao po ansamblima i društvima kao svirač te sam tako stekao jako puno znanja, iskustva i poznanika u tom području. Tako sam i sam počeo voditi amaterska društva te mi je to ujedno i druga profesija. No, svakako, obožavam folkloarnu umjetnost.

PAOLEON, ulje na platnu, 150x100cm, 2011. – Jedna iz serije slika parodija starih majstora. Danas u privatnom vlasništvu.

11. Jeste li imali tremu kada ste nastupali na „Dobro jutro, Hrvatska“?

(hehehe) Je li tako izgledalo? Nisam imao tremu jer mi to nije prvi put da nastupam na televiziji no imao sam neke kognitivne smetnje: spavao sam svega jedan sat, sa mnom je bio moj učenik koji svira nekoliko mjeseci pa sam strepio za njega te sam se uznenemirio kad sam zakačio mikrofon na leđima (kada sam mijenjao instrumente). Posljednjih godina više imam tremu zbog svojih učenika nego zbog sebe samog.

12. Što Vas je potaklo da počnete svirati gajde i koliko dugo svirate?

Primarno, kao dijete, prvenstveno sam pisao i crtao. Kako cijeli život radim na jednom beletrističkom serijalu, oduvijek mi je želja bila napraviti neke filmove i ekranizacije tih mojih knjiga. Tako u jednoj od tih knjiga „Sedam kraljica“ pojavljuje se lik gajdaša čiju skicu još uvijek čuvam i budući da nisam znao kako slavonske gajde izgledaju, tu sam se počeo interesirati za taj instrument. Kasnije mi je želja bila i raditi glazbu za te svoje blockbustere. Folklor me u tom trenutku nije interesirao i nisam svirao folklornu glazbu tu prvu godinu sve dok nisam postao ulični svirač 2007. godine. Gajde sam počeo svirati u ljeto 2006. Definitivno sam u prošlom životu bio gajdaš jer mi je taj instrument promijenio život iz temelja na neshvatljiv način.

13. Koliko Vam je vremena bilo potrebno da ih naučite svirati?

Nisam ih još naučio. Još ih učim.

BONSAI ARBOR MUNDI, pleksiglas, bakrena žica, plastika i kamen, 80x110x80cm, Lanaken, Belgija. – Na rezidencijalnom programu su htjeli da radim ponovo ARBOR MUNDI no bilo je premalo vremena pa sam radio mali bonsai. Upotrijebili smo senzore pokreta te stablo svijetli kad mu se približavate. Možda moj najpedantniji rad. Rekoće mi da ima nečeg japanskog.

14. Da se imate priliku vratiti u prošlost u bilo koje razdoblje, koje bi to bilo i zašto?

Ne bih se vraćao. Hvala.

15. Kakav ste uspjeh imali u srednjoj školi?

Sve sam razrede prošao s pet osim prvog. Tu me je malo adaptacija na život u domu i preseljenje u Osijek ošamutila. No, svake godine sam se borio za peticu. Nisam osoba koja je provodila puno vremena uz knjigu. Više sam volio praksu.

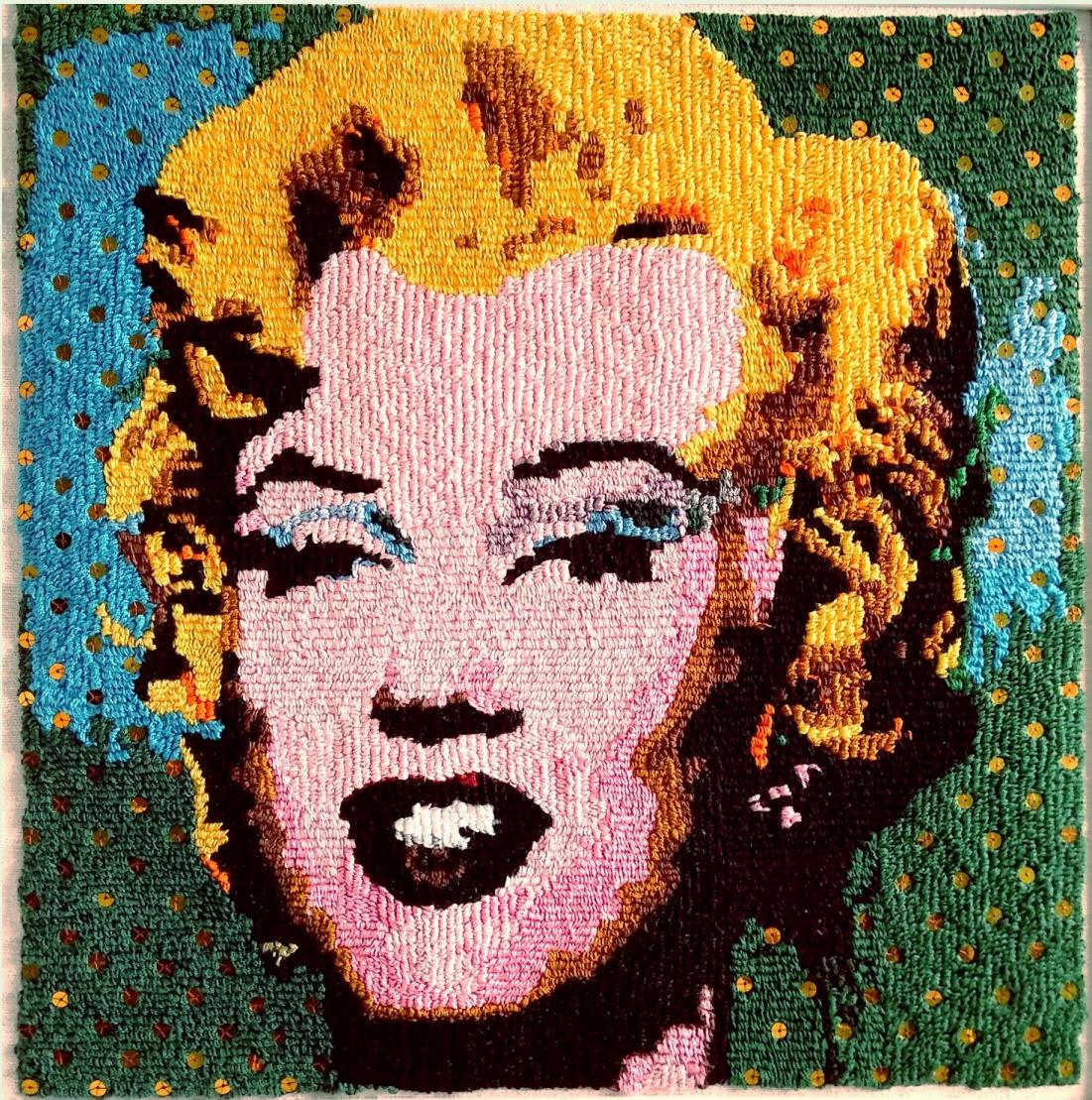
ARBOR MUNDI, željezna armatura, kaširano platno i papir, elektronika. 2013. godina 9mx4mx2,5m – Najveće djelo koje sam napravio. Danas je otkupljeno i stoji na Poljoprivrednom fakultetu u Osijeku. Imao sam velik broj pomoćnika. Stablo ima led svjetla koja prate prolaznika. Samo je jednom bilo uključeno. Trebala je godina dana da se završi. Načinjeno je sustavom utor-pero te se može rasklopiti.

16. Jeste li položili vozački?

Jesam.

17. Isplati li se biti profesor u usporedbi s umjetničkim poslom?

(hehehe) Budući da u Hrvatskoj ne postoji neka ozbiljnija kulturna industrija osim one amaterske, profesorski posao je još uvijek bolje i sigurnije gnijezdo nego ono umjetničko. No, budući da se ja bavim ozbiljno s četiri umjetnosti (pisanje, vizualna umjetnost, sviranje i pjevanje) nekakvom kombinacijom tih umjetnosti moglo bi se više isplatiti baviti isključivo umjetnošću. Svaki od poslova nosi određene dobre i loše strane. Ja ih zasad kombiniram.

BABA MERLINKA, tapiserija s metalnim pločicama, 48x48cm, 2018. – Rad nastao gotovo izumrlom tehnikom veza nazvanom grončanje. Četiri sam godine radio ovaj rad. Smatram ovaj rad najkvalitetnijim od svih svojih radova jer je doveden do kraja.

18. Biste li promijenili posao kada bi postojala mogućnost?

Mogućnosti i sposobnosti nisu isto. Volim svoje poslove, volio bih odlučiti se baviti jednim i da to usavršim. Ideje da postoje bolji poslovi često mogu biti fatamorgana.

19. Sviđa li Vam se rad u školi?

Sviđa mi se. No, ne mislim da će do mirovine raditi u školi. Ne mislim da će imati mirovinu. Radit će do smrti. Čudan završetak intervjuja.

MERKUR PRED SRCEM SOLARA, permanentni flomasteri, akrilik i zlatni listići na medijapanu, 120x100cm, 2011. – Prva od desetak slika apstraktne faze. Vidi se utjecaj japanskih drvoreza ali i optičke umjetnosti. Predstavlja priču o stvaranju svijeta u kojoj je red postao nadmoćan nad kaosom.

OSOBE OKO NAS

ZBRINJAVANJE, KASTRACIJA I UDOMLJAVANJE PASA I MAČAKA BEZ VLASNIKA

PROFESORICA INFORMATIKE LOVORKA MUMINOVIĆ VOLONTERKA JE UDRUGE BOBY DONJI MIHOLJAC

Naša priča

„Udruga za zaštitu životinja Boby Donji Miholjac“ djeluje na području Donjeg Miholjca od travnja 2018. godine. Naziv Boby nosi po prvom psu kojeg je udomila naša volonterka Đurđa. Trenutno Udruga broji dvadeset članova, od toga je aktivnih samo sedam volonterki.

Cilj je Udruge zbrinjavanje, kastracija i udomljavanje pasa i mačaka bez vlasnika te izgradnja skloništa za pse. Osim toga, udruga radi na spašavanju i zaštiti svih životinja pa smo tako uskakali u pomoć rodama, sovama, vjevericama, patkama, labudovima, lasicama... Naši volonteri puno rade na ostvarivanju ovih ciljeva. Do sada smo zbrinuli oko osamdeset pasa, većinom štenaca, od kojih smo udomili četrdesetak.

Naše psiće hranimo i istrčavamo dvaput dnevno. To je vrijeme kojem se oni neizmjerno raduju jer tada dobiju našu ljubav, pažnju, dodir, četkanje, iganje s lopticom. Naravno, naš rad čini i čišćenje boksova, popravci ograda i kućica.

Isto tako zbrinjavamo, udomljavamo i kastriramo slobodnoživuće mačke koje nalazimo na ulici bez vlasnika i hrane te na taj način pokušavamo smanjiti broj jadnih i gladnih životinja u našem gradu i okolici. Mace smještamo kod privremenih udomitelja, socijaliziramo i udomljavamo.

Osim gore navedenih aktivnosti, Udruga je platila stotinjak kastracija pasa i mačaka.

Budući da nismo prijavljeni kao gospodarska djelatnost, trenutno nemamo izvore prihoda nego ovisimo o donacijama građana i tvrtki.

Aukcije

Udruga vodi i aukcije na facebooku, a stranica se zove **Boby Dm-Aukcije**. U našim aukcijama možete sudjelovati na više načina: doniranjem stvari koje više ne želite (u obzir dolazi sve), doniranjem novčića za ponuđene stvari (za malo novca možete dobiti zaista dobre, kvalitetne, čak i nove stvari). Ovo je na neki način zelena aktivnost jer stvari koje više ne želimo ne završe na deponiji nego nađu novog vlasnika, a na taj se način opet smanjuje kupovina novih proizvoda kojih ćemo se brzo zasititi. Pridružite nam se!

Sklonište

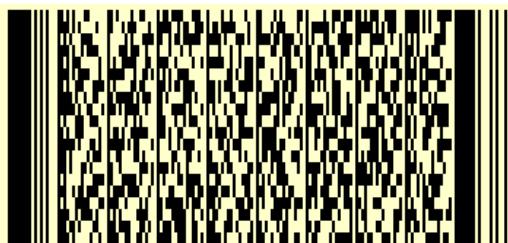
Prije osamnaest mjeseci izgradili smo **privremeno** sklonište za tridesetak pasa. U skloništu se trenutno brinemo za trideset pasa. Budući da je sklonište na zemljištu u privremenom najmu na dvije godine, do kraja

godine trebamo premjestiti sklonište i pse na drugu lokaciju. Radovi na novom skloništu započeli su i nadamo se da ćemo na vrijeme preseliti.

Naše aktivnosti i šapice o kojima se brinemo možete vidjeti na facebook stranici **Boby DM**.

Problem pasa latalica još uvijek nije riješen od strane države (niti Županija) i smatramo da tvrtke, građani, Grad i volonteri trebaju zajedničkim snagama pokušati bar ublažiti ovu tešku situaciju.

Ukoliko želite donirati za izgradnju našeg skloništa ovo je QR kod je:

Naši su učenici prepoznali rad Udruge i čari volontiranja pa su nas obradovali prikupljenim prilozima koje su iznosili oko 700 kuna. Isto tako, povremeno dođu razveseliti naše šape ponekom šetnjom ili nam pomažu na štandovima kod prikupljanja donacija.

Ovom se prilikom zahvaljujem Ivi Antić, Ivi Korov, Marušić Luciji, Pauli Prološčić, Bernardi Veselovac, Marku Andračiću.

Na fotografijama su psi iz skloništa Udruge.

Lovorka Muminović, prof.

KOLUMNE

MOJI SNOVI

Mnogi ljudi imaju problem kod odabira svojih snova. Rijetko tko zna tko je on kao osoba, svoje pravo lice pa ni ne znaju što bi bilo najbolje za njih. Tko smo mi i što ćemo biti pitanja su s kojima se susrećemo svakog dana.

Još uvijek ne znam što želim biti nakon srednje. Znam samo da bih htjela biti bolja osoba, barem bolja nego što sam sada. Odmalena sam imala velike snove i sada mislim da neki od njih nisu ni mogući. Ponekad se pitam trebaju li snovi ostati samo snovi ili da se potrudim, makar i ne zadovoljila mišljenja svojih bližnjih. Hoću li ih razočarati ako odaberem nešto što im nije po volji? Razmišljala sam mnogo puta po noći o tom pitanju i shvatila da ako ne gradim svoj snove, netko drugi će me natjerati da gradim njihove snove. Trebala bih slijediti svoje snove jer oni znaju put do cilja. Mnogo se puta uhvatim kako sanjarim i mislim si trebam li vraćati pogled preko ramena jer mi je žao. Ne želim da bude prekasno. Želim biti bolja osoba, želim biti bolja prijateljica, bolje dijete, bolji sanjar. Snovi nisu nešto što možemo samo baciti pod tepih i zaboraviti. Ponekad me to i plaši, ali valjda je to u redu jer ako me san ne plaši, nije dovoljno velik. Zapravo, više me plaše mišljenja drugih. Znam da se ne bih trebala zamarati s njima jer ne smijem dopustiti drugim umovima da mi ruše snove. Mislim da je jedan od mojih najvećih snova biti osoba kod koje će drugi tražiti utjehu, koja će drugima pomoći da ne prestanu nikad sanjariti, osoba koja će biti rame za plakanje i koja će svaku sreću učiniti još većom. Postoji li takav posao? Posao gdje mogu utješiti zalutale i biti njihov plašt da se osjećaju kao super junaci. Mnogi su ljudi u svijetu izgubljeni i ja s njima, tražimo odgovore. Želim biti osoba koja će razumjeti druge i učiniti stvari boljima. Želim biti razlog nečijeg uspjeha, želim da je moj glas glasniji nego prije i čvršći. Koga vidim u ogledalu? Svi mi govore da pričekam i da će moji bezazleni snovi otići, ali ne mogu, ne mogu biti zatvorena u nečijem snu. Želim živjeti svoj san.

Ne znam što točno želim biti i koji je to posao, ali znam da što god budem htjela biti, borit ću se za to.

Lucija Pavošević, 3.OG

UČENICI ILI MUČENICI?

Učenje, odnosno mučenje učenicima je kao hladan tuš. Većina nas ima sklonosti prema nekom predmetu, ali što se tiče ostalih predmeta, tu smo malo lošiji. Na primjer, ja sam dobra u jezicima i društvenim predmetima, ali kad se radi o Newtonovom zakonu, algebarskim razlomcima ili kovalentnim vezama, tu nastaju problemi.

Obrazovanje – mnogi smatraju da je nebitno. Bez obrazovanja smo danas beskorisni kao spasilac na Olimpijskim igrama u plivanju. Obrazovanje je nekima tlaka, nekima put u nepoznato, a nekima u Njemačku. Obrazovanjem nadograđujemo ladice, police, ormare i sve moguće pretince u našem pokretaču, mozgu. Svi imamo nešto protiv obrazovnog sustava, bez toga da zapravo znamo detalje. Bez obrazovnog sustava svi bi radili po svome pa bi jedni učenici radili samo matematiku dok bi drugima bilo draže po cijeli dan igrati nogomet u dvorani. Zato je valjda netko odlučio uzeti uzde školstva u svoje ruke i odrediti propise.

Nastavnici – ima ih svakakvih. Od onih koji su nam dragi do onih koje ne volimo. U školi su nastavnici Bog i batina pa ih moramo slušati. Nasreću, imaju i dobrih strana. Prenose nam znanje koje je njihov mozak godinama upijao. Također, oni su nam ponekad i prijatelji, znaju nas objektivno savjetovati pomoći kad nastane zbrka u našim pretincima i ladicama. Mi učenici smo s druge strane, još uvijek samo brojevi jer neki profesori i dalje ne znaju naša imena pa se za sada svatko od nas zove ti.

Mi smo budućnost našeg mesta i države, no ne promijenimo li nešto, bit ćemo budućnost Njemačke.

Rebecca Mitrović, 1. OG

KAKO PROVODIM SLOBODNO VRIJEME

- anketa provedena u I. polugodištu -

Učim, treniram rukomet, trčim, vježbam, gledam TV, dopisujem se s prijateljima, gledam filmove i serije, slušam glazbu. (učenik, 17 godina)

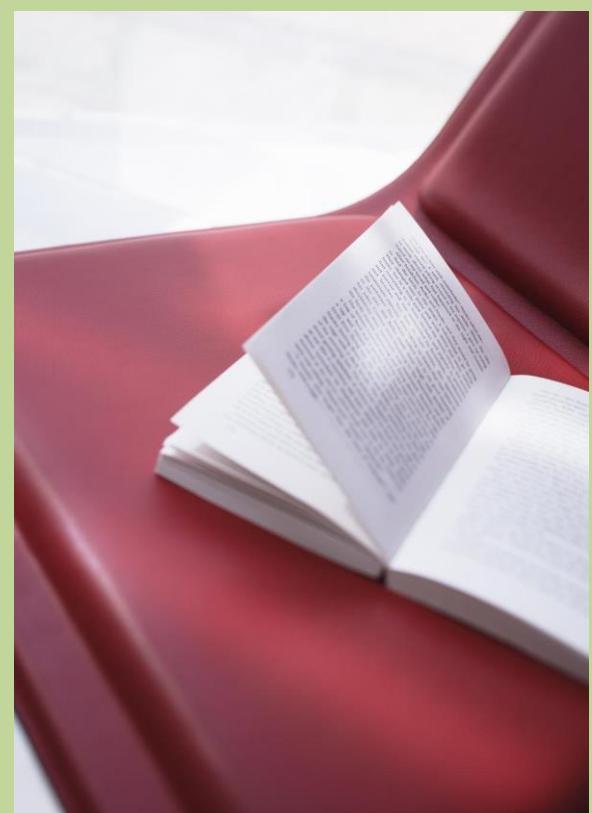
U slobodno vrijeme volim čitati, pisati poeziju, družiti se s prijateljima... Također, volim prošetati prirodom i otići u ribolov s tatom. (Učenica, 18 godina)

Kada imam slobodnog vremena, odem na probe folklora, igram tenis i stolni tenis. Također, igram nogomet i playstation s bratom. I čitam knjige. (Učenica, 17 godina)

Slobodno vrijeme provodim sa svojom ekipom. Igram nogomet, vozim bicikl... (Učenik, 17 godina)

Učim, čitam družim se, šetam, rolam, gledam filmove... (Učenica, 18 godina)

Družim se s prijateljima, gledam filmove i serije, idem u šetnju, vozim bicikl (Učenica, 18 godina)

Slobodno vrijeme inače koristim za trening i volontiram, ali u zadnje vrijeme zbog previše obveza vezanih uz školu (ispiti i odgovaranja), slobodnog vremena nema. (Učenica, 18 godina)

Svoje slobodno vrijeme provodim na računalu igrajući razne video-igre, a nekad, ako se okupi društvo, idemo na nogomet. (Učenik, 17 godina)

KRIMINALISTIČKA PRIČA

Tijelo u bazenu

„De, ne budi kukavica! Idemo sada jer sada nema nikog.“, rekao je jedan od mladića. Njegov sugovornik se okreće prema njemu i odgovori mu „Ne znam baš, ne vjerujem da bi bilo ispravno ići... što ako je tamo neki čuvar?“ Najviši od mladića zapali cigaretu i okreće se prema onomu koji je oklijevao „Slušaj mali, najmlađi si ovdje i budi sretan što uopće i možeš biti s nama. Dogovor je dogovor i nema više odstupanja! Sad se pokreni i idemo na te njegove bazene malo se zabavit. Nisi toliko balav Dorijane, imaš 21.“, tada se okreće i počne hodati prema smjeru gradskih bazena. Dorijan, još nesiguran, počne hodati za grupom ljudi kojima se pokušao svidjeti. Ubrzo su došli do ulaza gradskih bazena, a onda je jedan od starijih počeo rezati žicu kako bi se svi uspjeli provući. Već je bilo tri sata ujutro i bili su sigurni da nema nikog. Onaj koji je odrezao žicu pogleda u smjeru olimpijskog bazena i ugleda kako nešto pluta. „Čini se da je netko došao prije nas, malo su se došli opustiti.“, rekao je. Najviši, sad već gotov sa svojom cigaretom, pristupi bazenu i ugleda lice i otvorene smeđe oči sa krvlju na čelu. U tom trenutku se upale svjetla i čuvar uperi svoju svjetiljku prema grupi mladića. „Hej, šta to izvađate!?,“ čim je to rekao ugleda tijelo u bazenu.

Detektiv Novak polako je pijuckao svoju toplu čokoladu, a u drugoj ruci je držao kavu s mlijekom dok je prolazio kroz ulaz bazena. „Nataša, reci mi što imamo ovaj put.“, upitao je svoju mrtvozornicu. „Djevojka u ranim dvadesetima, nije imala nikakve dokumente. Isprva sam mislila da je umrla zato što je udarila glavom od rub bazena, ali po vodi u plućima rekla bih da ju je udarac samo onesvijestio pa se onda utopila. Rekla bih da je umrla oko ponoći, ali više bih ti znala reći u labosu.“, mrtvozornica odgovori dok je klečala pored tijela koje je već bilo izvađeno iz vode. Mrtvozornica se ustala i nastavila razgovor „Hvala na kavi, nisi trebao.“, Novak se nasmiješi i nastavi sa pitanjima vezanima uz zločin „Tko ju je našao?“, okreće se prema policajcu koji mu je stajao na desnoj strani. „Našli su je momci u ranim dvadesetima dok su provaljivali na bazen kako bi se okupali, a onda ih je prekinuo čuvar koji je čuo buku.“, odgovori policajac. „Ah, ta mladost. No, trebat će ih ispitati za više detalja, a ti Nataša javi kad budeš više saznala o tijelu.“ Mrtvozornica kimne glavom u znak shvaćanja. Detektiv Novak se okreće i kreće prema policijskoj postaji.

U postaji su individualno ispitivali svih pet mladića. Nakon što su prikupili sve podatke sa mjeseta zločina, detektiv Novak je odlučio razraditi plan na svojoj ploči kako bi lakše povezao preminulu sa tim što joj se dogodilo. „Novak! Vidović te treba u labosu!“, dobacio je jedan policajac. Detektiv je pošao u prizemlje i čim je ušao u laboratorij, tijelo je bilo na stolu prekriveno sa plavom plahtom. „Saznala sam identitet djevojke. Lana Vuković, 20 godina, živi sama u Zagrebu, krenula je na studij dizajna ali je odustala na prvoj godini. Od tada je bila zaposlenica bazena na kojima smo je našli.“, rekla je Nataša. „Ima li znakova borbe? Možda neka vlas ili nešto čime bismo mogli saznati tko ju je ubio?“, upitao je Novak. „Nema znakova borbe, pregledala sam joj nokte i ispod njih nema DNK. Našla sam jednu crnu kratku vlas koja nije njezina i vjerujem da pripada ubojici, ali vlas nema korijen tako da ne mogu identificirati tko je kriv.“ Novak zamišljeno pogleda

prema svojim crnim cipelama, zahvali se i krene prema svom uredu. U uredu je nadopunio ploču sa informacijama i odlučio provjeriti ima li kamera na bazenima. Ako je umrla oko ponoći, treba vidjeti tko je ušao na bazene u to doba.

„Žao mi je detektive, gledam već treći put ali ne prikazuje se tko je ušao ni tko je izašao za vrijeme ubojstva.“ „Probaj ponovno pustiti“, rekao je detektiv, a onda je ugledao nešto u kutu zaslona, „Gle! Tu! Povećaj.“ Mladi policajac poveća sliku. Jedva primjetno, na dvije sekunde, ugledali su čovjeka u crnoj kapuljači i crnoj majici kratkih rukava. „To nam neće puno pomoći, ne vidi se lice. Probaj ga identificirati po nekoj stvari. Što primjećuješ?“, upita Novak. Mladi policajac se zagleda i na zapešću ugleda sat. Detektiv prepozna po očima policajca da je shvatio što treba primijetiti i kaže mu da identificira koji je to sat. „Candino Diver muški sat, košta oko 3 000 kn, ima ga i u bijeloj verziji, ali crna je bolja.“ odgovori odmah policajac. Detektiv ga pogleda, nasmije se i odgovori „Da pogodim, netko ima taj sat?“ Mladi policajac se okreće na svojoj stolici i odgovori „Brat ima velike rođendanske želje.“ Detektiv krene prema vratima ali se zadnji tren okreće, „Molim te provjeri je li neka zlatarnica prodala takav sat, a onda mi javi.“ U tom trenutku mu zazvoni mobitel i on se javi. „Halo? Detektiv Novak pri telefonu.“ „Halo, žrtva je imala dečka, Velimir Kolarić, trenutno je na poslu, netko će mu javiti da dođe u policijsku stanicu.“ „Hvala, čujemo se.“

Detektiv se vrati u svoj ured i uputi pogled prema ploči. „Znači imamo žrtvu koja je odustala od studija dizajna, živi sama, ali ima i dečka i radi već skoro dvije godine na bazenima na kojima je i umrla. Sumnjivac je nepoznati čovjek sa nekim *fancy* satom.“ Novak je počeo rješavati papirologiju, a za par sati se vratio mladi policajac sa informacijama o satu. „Detektive! Samo jedan

urar prodaje takve satove. Ima i u drugim zlatarnicama, ali oni nemaju crni model koji je bio na snimci.“ „Odlično, idem ih posjetiti, daj mi adresu.“

„Dobar dan. Jeste li vi ovdje vlasnik?“, upita detektiv. „Da. Kakav sat trebate?“, odvrati vlasnik. „Ah, ne. Ja sam detektiv Novak, čuli smo se preko telefona. Jeste li pripremili papire kada ste prodali takve satove?“ Vlasnik se sagne i iz drvenog ormarića ispod blagajne izvuče par papira. „Nije bilo teško jer smo prodali samo tri komada. Kupili su ih Stanislav Horvat, Velimir Kolarić, Dori-“, u tom ga trenutku prekine detektiv. „Oprostite što prekidam, ali mislim da će to biti dovoljno. Mogu li dobiti kopiju računa?“ „Naravno, evo odmah.“ Novak kreće natrag prema svom uredu spremjan na ispitivanje žrtvinog dečka.

U sobi za ispitivanje, čovjek od 24 godine, crne kose i širokih ramena je sjedio na stolici i čekao detektiva da ga ispita. Detektiv Novak napokon uđe u sobu i započne razgovor. „Jesu li vam rekli zašto ste ovdje?“ „Da, Lana je umrla. Nisam znao, mislio sam da se još ljuti na mene.“, odgovori Velimir. „Gdje ste bili jučer navečer od jedanaest sati do oko dva ujutro?“ „Bio sam kod kuće, išao sam spavati oko ponoći. Rano se ustajem za posao. Ne mogu vjerovati, Lane nema?“ „Gospodine, na tijelu vaše djevojke našli smo crnu kratku vlas. Znate li možda je li bila u konfliktu sa nekim?“, upita Novak. „Ne, ne vjerujem, bila je odlična cura, nikom se nije zamjerila.“ „Gospodine, pokazat ću vam snimku koju smo našli na nadzornim kamerama bazena. Kao što vidite, ovdje se jedva primjetno vidi čovjek i njegova ruka. Na zapešću vidite sat koji i vi imate. Imate li svjedočke da ste ostali kod kuće?“, detektiv odgovori. „Ne, nisam ja! Ne mislite valjda da sam je zaista ubio? Bio sam kod kuće.“, odvrati Velimir Kolarić. „Gospodine Kolarić. Svi dokazi koje imamo upućuju na vas. Sad recite istinu, jeste li ubili svoju djevojku?“ Velimir sagne glavu, suze mu u kutovima očiju. „Ne, nisam je ubio. Nisam ni bio potpuno iskren.“, malo zastane pa nastavi govoriti, „Varao sam je. Sinoć nisam bio kod kuće nego sa drugom ženom. Dat ću vam njen broj i možete provjeriti. Prespavao sam kod nje.“

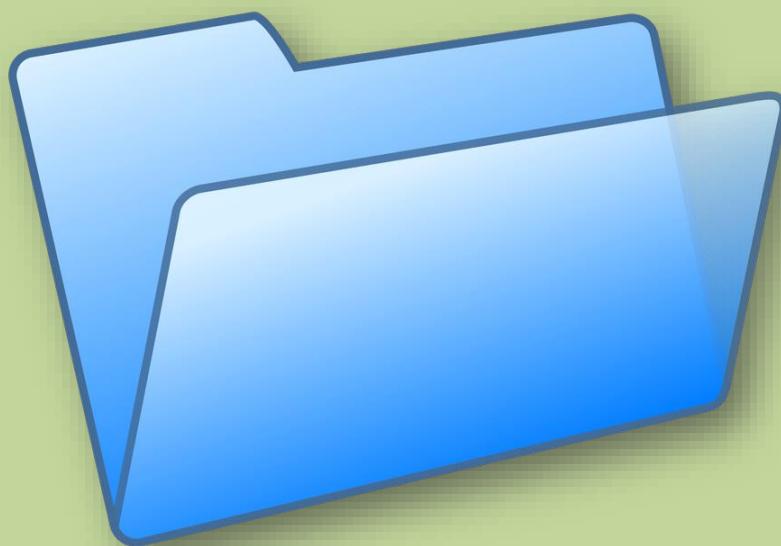
Nakon što je ispitao žrtvinog dečka, detektiv Novak je poslao jednog od policajaca da provjeri je li istina to što je osumnjičeni rekao. „Da detektive, nazvao sam je i rekla je da je bio kod nje. Svi dokazi su protiv njega, ali zbog alibija ga ne možemo zadržati. Moramo nastaviti dalje.“ „Hvala na informaciji. Pošaljite mi popis radnika koji su radili na bazenima.“, odvrati Novak. Nakon par minuta, popis je bio u njegovim rukama i on ga je promatrao. Ništa mu nije bilo sumnjivo sve dok nije naišao na jedno ime. Tada mu sine ideja i nazove urara kod kojeg je bio maloprije. „Dobar dan, ja sam. Možete li mi poslati i ostale račune za one satove? Hvala puno.“ Tada odluči ispitati vlasnika bazena.

„Dobar dan, ja sam detektiv Novak. Molio bih vas za par minuta vašeg vremena.“ „Recite detektive. Ionako nemam puno posla, bazeni ne rade.“, drsko odgovori vlasnik. „Žao mi je, ali ovo je mjesto ubojstva i ne možemo ga samo tamo otvoriti. Što mi možete reći o prošlim radnicima i gospođici Vuković? Kakav je bio odnos među njima?“ Vlasnik zastane, grđno pogleda detektiva i odgovori mu „Ima jedan mali koji je s njom radio prije par mjeseci. Mislim da su čak i izlazili van, ali onda je on nešto napravio i prekinuli su. Tada mi je od bijesa uništio cijelu garderobu! Morao sam to čistiti cijelu noć. Dao sam mu otkaz istog trena.“ „Hvala gospodine, trebao bih njegove podatke.“

U sobi za ispitivanje je sjedio jedan od petorice koji su našli tijelo. Bio je vidljivo nervozan. Kapljica znoja mu se spuštala sa čela, a prstima je lupkao nepoznat ritam na stolu. Tako je čekao par minuta sve dok detektiv Novak nije ušao u sobu za ispitivanje. „Dobar dan, opet se srećemo.“, reče detektiv. Mladić zastane sa udaranjem po stolu, pogleda detektiva i zatim skrene pogled na svoje nokte. „Recite mi gdje ste bili 25. ožujka oko jedanaest sati?“ Mladić je i dalje šutio. „Sviđa mi se vaš sat. Gdje ste ga kupili?“ Mladić već pomalo iziritiran uzdahne i namjesti se na stolici. „U redu je ako ne želite pričati. Samo trebate znati da smo našli crnu vlas na tijelu i kladim se da ako je usporedimo s vašom kosom da ćemo dobiti pozitivan nalaz.“ Mladića oblije hladan znoj i počne govoriti. „Želio sam je natrag. Vidio sam njenog dečka s drugom i to sam joj rekao. Nije mi vjerovala. Došao sam kod nje na posao i ispričao se. Nisam je htio izgubiti. Želio sam je natrag, ali ona je i dalje htjela tu svinju. Rekla je da odem kući, ali nisam mogao, razljutila me. Zacrnilo mi se pred očima i samo sam je gurnuo. Nisam htio da udari glavom. Vidio sam krv i samo sam pobjegao.“, napokon je priznao mladić. „Znači zato ste okljevali kad je vaša grupa htjela otići na bazene? Doista moram reći da nisam ni mislio da ste vi taj treći kupac sata.“ „Nisam htio ići na bazene. Rekao sam im da ne idemo tamo. Oni su morali sve upropastiti.“ Detektiv se okreće prema zrcalu koje je bilo na jednom zidu sobe preko puta osumnjičenika. „Gospodine, ispitat ćemo vas detaljnije kasnije.“ Detektiv izađe iz sobe za ispitivanje i naiđe na onog mladog policajca. „Mislio sam da niste mogli identificirati tko ju je ubio pomoću vlasti?“ reče policajac. „Ni nismo, ali on to ne zna.“

Detektiv Novak se vratio u svoj ured i nakon što je zaokružio ime *Dorjan Brajković* na svojoj ploči, upustio se u rješavanje papirologije.

Lucija Pavošević, 3. OG

ROĐENDAN U DOBA KORONE

Rođena sam petnaestoga dana mjeseca travnja. To uopće ne bi bilo bitno ni sporno da nismo u karanteni.

Kako ga proslaviti? Odgovor je – nikako. Jer tko će doći na rođendan i riskirati da dobije koronu od mene, zar ne? Uostalom, jedini poklon koji bih sada dobila je litera dezinfekcijskog sredstva. Svi izbjegavaju druženje, a ljute se što trgovine skraćeno rade. Smatraju da će prije dobiti virus u druženju s prijateljima nego kupovanjem u trgovini držeći košaru koju je diralo minimalno sto ljudi. Sad mi recite – tko je tu lud?

Još jedan od problema je to što imam rodbinu u Osijeku i oni, naravno, neće biti ovdje. Dakle, rođendan neće biti tako poseban kao što je trebao biti. Vjerovatno ću ga provesti zatrpana školskim radostima i ubijanjem dosade prouzročene manjom kretanja i druženja. Mogu li nekako odgoditi rođendan na, ne znam, kraj srpnja? No, sjetim se tada onih ljudi koji svoje rođendane slave u bolnicama jer su zaraženi virusom pa prestanem biti razmažena i shvatim da nije jedino meni tako.

Znate što? Iako sam kod kuće, učinit ću ovaj rođendan nezaboravnim. Zamislite samo kad budem svojim unucima pričala da sam imala najbolji rođendan ikad, iako je bila pandemija korone.

Rebecca Mitrović

SLAVONIJO, MILI ZAVIČAJU

Slavonijo, mili zavičaju,
Ovjenčana žitnim valovima
U tebi je živjet ko u raju,
Tvoja stvarnost živi u snovima.

Slavonijo, uvijek duha vedra
Puna kruha i slavonskog vina,
Vrijedan ratar i šokica jedra
Odvajkada, tvoja su sudbina.

Slavonijo, tvoje rosne noći
Ko dar su od Boga poslani,
Daju nadu da će opet doći,
Za nas ljepši, a i bolji dani.

Slavonijo, nek ravnica puca,
A ja sretna u duši te nosim,
I dok srce u grudima kuca,
Živim, da s tobom se ponosim.

Nikolina Lučić

KO ŠIŠA MATEMATIKU

Nije da Vam se žalim, ali težak je život nas učenika-putnika. Mobitel me budi svaki dan u ranu zoru. Najrađe bi ga tresnula o zid. Još jučer onako bunovna nagazim na njega. Sad bi mi još trebalo da više ne radi, provjerim - radi. Prekjučer sam do kasnih sati rješavala zadatke iz matematike. Sam bog zna, je l to išta valja. 6 je sati, vani mračak. U 20 do 7 trebam biti u busu, u 7 u školi. Uletim u WC pa u kupaonicu. U kuhinji me čeka crni kruh s medom i šalica mlijeka. Zdrav obrok, ali mi mrvica kruha uleti u krivi sokak. Zakašljem se, ostanem bez daha. Jedva dođem k sebi. Nisam ni krenula, a već kasnim. Zgrabim torbu i izletim iz kuće. Na pragu nagazim na rep svom mačku ljubimcu. On digne silnu dreku, probudi sve u kući i zarije mi i nokte i zube u nogu. Dreknem i ja, ali nemam vremena za vidanje rana jer bus ne čeka.

Produžim hitro na ulicu, sudarim se sa starom susjedom i umalo ju srušim u šamac. U zadnji tren ju pridržim da ne padne. A onajadna zavapi držeći se za srce: „Ana, dete, pazi kud trapaš, skoro me šlog strefio!“ Na brzake se ispričam i jurim dalje. Ali... mama više za mnom: „Zaboravila si bilježnicu iz matematike na stolu!“ Samo bi mi još trebalo da dobijem i treći minus, a onda dalje ... zna se. Vratim se, zgrabim nesretnicu i uguram u torbu.

Krenem niz ulicu do autobusne stanice. U glavi mi uporno odzvanja pjesma koju sam jučer čula na radiju. To je uvijek tako kad sam živčana. Matematika me ubila. Ko bez duše stižem do busa, a on ... pun ko šipak. Uguram se unutra još i ja mala koštica. Smjestim se između svojih dviju školskih prijateljica, sreća pa smo sve tri sitne. I bus stiže pred školu. Pustim sve da izđu van pa ja zadnja. Ne volim gužvu. U glavi mi se i dalje vrti ona pjesma, stalno ista strofa. Padne mi nešto na pamet. Zastanem na izlazu kao na pozornici i viknem: „Narode, čujte!“, i zapjevam iz svega glasa:

Dear future husband

Here's a few things you'll need to know if you want to be

My one and only all my life ...

No, većina mojih suputnika-supatnika gleda me u čudu. Vozač koji je dotad nešto tipkao po mobitelu, zablene se u mene, a onda se izdere: „Ajde, mala, izlazi van. Krevelji se svom čaći i materi, ja moram dalje!“

Požurim niz stepenice. Ali ... jao, promašim zadnju, posrnem i ljosnem. Prostrem se koliko sam duga i široka i to upravo pred noge dečka kojeg krišom gledam već duže vrijeme. O, Bože, šta mi se još neće desit, a nije dan pravo ni počeo, pomislim jadna, a suze mi navru na oči. Društvo iz autobusa umire od smijeha, a ja bi se od stida najrađe uvukla u obližnji krtičnjak. Nema mi spasa, ovaj će me pad pratiti kroz ostatak mog školovanja, a možda i života, pomislim.

Ali na moje iznenađenje dečko se sagne, sa smiješkom mi pruži ruku i pomogne mi da ustanem. Počne me čistiti od trave i zemlje, a ja stojim ko ukopana. Podigne moju torbu i odvede me do najbliže klupe. Društvo zanijemilo, a mojoj sreći nigdje kraja. Sjedili smo tako i pričali. Zvonilo je za prvi sat, za matematiku. Ma, ko šiša i nju i neopravdani sat. Ovo je najsretniji trenutak u mom životu.

Silva Vidaković-Romanić, prof.

SMIJEH IZ ŠKOLSKIH KLUPA

- Profesorica: „Recite mi jedan književni rod.”
- Učenik: „Muški rod.”

- Učenik: „Dan žena je Dan žalosti za novčanik.”

- Obrađujemo Roman o Tristanu i Izoldi. Učenici bi na početku sata trebali prokomentirati izreku „*Ljubav je jaka kao smrt.*”
- Komentar jednog učenika: „Profesorice, ja nikad nisam umro pa ne znam koliko je jaka smrt.”

- Učenik komentira svoju informiranost o događanjima u školi:
„Ja sam vam manji Big Brother, sve znam.”

- Učenici se dogovaraju koje će sokove kupiti povodom profesoričinog rođendana... Komentar jednog učenika: „Nemojte kupovati sok, to je puno šećera i nezdravo, bolje vino ili dvoguza.”

- Učenici komentiraju Danteov izgled: „On meni kao Indijanac izgleda.”

- Učenički komentar na zanimanja cvjećar i frizer: „Pa to ti je isto; ovaj šiša cvijeće, a ovaj šiša ljude.”

- Komentar jednog učenika na cijelokupno odgovaranje: „Dajte mu dva za humor.”

- Profesorica: „Reci nam jednu opću i jednu vlastitu imenicu.“
- Učenik: „Opća je moja torba, a vlastita moja mama.“
- Profesorica: „Reci nam jednu gradivnu imenicu.“
- Učenik: „Matematika, hrvatski...“

• Učenik:
„Profesorice,
može malo
kisika?“

• Učenik: „Ta glazba bude na dernekima.“

- Profesorica: „Reci mi razliku između dvoje i dvojica.“
- Učenik: „Dvoje ide s dva, a dvojica s točkom.“
- Profesorica: „..., pomozi mu!“
- Učenik: „Dvoje je ženski rod.“

- Profesorica: „Koja je tvoja adresa?“
- Učenik: „Silvio velikim.“

- Učenik: „Ja bih i miša uvjerio da kupi mačku.“

